UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.15. A ratione longiùs aberrarunt hi: quandoquidem lux, altâ quam svâ nos indigeat luce, quâ seipsam manifestet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-53104

Visual Library

§. 15. A ratione longiùs aberrarunt hi: quandoquidem lux, aliâ quam ſuâ non indigeat luce, quâ ſeipſam manifeſtet.

☞ 46 T*V de teipſo teſtimonium perhibes, teſtimonium tuum non eſt verum.* Audin' reſponſum, quo proſiliunt tam impudens tam irrationale? *Tu* laudis tuæ præco es (a) tu pro teipſo loqueris, tu teipſum exaltas, manifeſtum ergo eſt verbo tuo, vt vero, fidem non eſſe adhibendam: Vt tale enim non cenſetur, quod de ſeipſo quilibet profert. Penſate, quæ ſo verba magni contemptus: dum illo vtuntur, pro nomine, *Tu*: eſt etenim emphaticum, & grauem ſupponit contemptum, quo eius perſonam inhonorant, optimè teipſum laudas, multum tibi arrogas: *Tu*: altiores ſunt tui cogitus, quàm cuiuſcumque hominis: leonis exuuium induiſti, nullus vixit nec viuit adeo præſumptuoſus, vt in ſui prædicatione, & laude velit ſibi ex ſolo ſuo teſtimonio fidem adhiberi, *Tu* ſolus es, tale quid tibi adſcribens. *Tu* homo adeo vilis, ignotus terræ filius, qui claſſes numquam frequentaſti, magiſter vis eſſe magiſtrorum? *Tu*, in quo nil laude dignum, cognoſcimus, quem vt mortalium habemus abiectiſſimum, te cæteris ambis præferre mortalibus? Hic aduerte quid dicere voluerint: & videntur ex ratione loqui, quam in iure communi fundant omnium nationum, quòd nullus ſit competens iudex in propria cauſa, nec quiſquam in tribunali vt ſufficiens teſtis admittitur laudis propriæ buccinator, vel prolato de ſeipſo teſtimonio; quinimo Chriſtus hoc ipſum admittere videtur quando in alia cum ipſis collatione iiſdem aſſeruit: *Si ego teſtimonium perhibeo de me ipſo, teſtimonium meum non eſt verum.*

(a) *Alabate polla*

II. Iudæorũ impudẽs reſpõſũ.

Circa hoc ſcribit D. Chryſoſtom. declarans qua veritate hæc ſibi verba non contradixerint: proſecutus, quomodo ex eo quod Chriſtus duas habuerit differentes naturas, de ſeipſo diuerſimodè alias & alias loqueretur. Porrò fuit hæc eorum reſponſio adeo impudens, & contra omnem decentiam, vt hic ad regulam cadat illa admiratio, qua ſeſe nobis Euangeliſta perculſum oſtendit ipſo die Palmarum: quando Domino Hieroſolymam tam illuſtri ingreſſo triumpho, & in templo peractis tam ſtupendis, ipſis ſpectantibus, prodigiis, quæ totam poſſent confundere tartari militiam: Illo præſertim ſpectaculo puerorum, qui ab vberibus ſuſpenſi maternis, alaudæ facti cœleſtes, pæana illi decantabant, vt verum Deum Regem & Saluatorem acclamantes; Quando quis ſanæ mentis nil aliud ſperare poſſet, quam quòd conuicti ſeſe illi humiles ſubderent, econtra conglobati in vnum reſponderunt illi, idipſum in eum retorquentes, arguentes, & humanæ laudis eum ambitioſum accuſantes, qui gratanter audiret talia ſibi præconia decantari, quæ quandoquidem admitteret, illi nequaquam illis debere ad ſtipulari.

Ho. in illud: Cum autẽ omnia ſubiecta fuerint ei. Poſt 1. ad Corint.

II. Duo Chriſti de ſeipſo teſtimonia conciliãtur.

Videtur hic Euangeliſta ſtupore non parum attonitus, ingenuè confeſſus ſe neſcire quid diceret, niſi hoc ſolum illos tantâ eſſe caligine obtenebratos, quantâ illos Iſaias prædixerat obtenebrandos: *Cum tanta ſigna feciſſet coram eis, non credebant in eum &c. Dixit Iſaias excæcauit oculos eorum &c.* Quando oculi lippitudine & humore craſſo prægrauantur, quò clarior lux fulget, eò magis obcæcantur. Numquam minus opportunè, quam modò, dare potuerunt illi hoc reſponſum, dum illis Dominus ait: *Ego ſum lux mundi*: Primò etenim illis quaſi dicit, & huius euidentem probat continuationem, cum viderint quod illis ſecreta detexerit abditiſſima cordis omnium & ad eorum proluxerit oculos vnico lucis ſuæ radio; nam ſcribens in terra ad ſingulorum conſpectum ſecretiſſima eorum promulgauit crimina, poteratque dicere, quod aliis apud Hieremiam: *Eiiciam de ſepulchris oſſa &c. Et expandam ad ſolem &c.* Ita vt nec ſol ipſe euidentiùs oculis ſuis exponat, & aperiat id, quod coram ſuis præſens eſt, quando lucem ſuam clariùs effundit: quàm ſol hic Chriſtus coram eorum oculis, omnia eorum peccata expandit occultiſſima. Perceperunt pariter quòd diuini verbi ſui luce purificata & abſoluta fuerit miſera illa adultera, & à iuſtitiæ ſuppliciis immunis: Quandoquidem quàm primùm illam vt talem declarauit ſui verbi certificatione, nullus in tota Hieruſalem iudex fuerit aut quiſquam alius, qui illi obloqueretur, aut moleſtiam inferret cum prius omnes illi fuiſſent iurati mulieri huic aduerſarij.

III. Stupet Euangeliſta, Iudæorum infidelitatem. *Ioan. 12. 37.*

Hiere. 8. 1

Secundò: ex euidenti argumento in prædictis fundato: quando dic mihi, vidiſti quòd lux quædam, vt probaret ſe lucem eſſe, requirat, aut neceſſe habeat alio, quo manifeſtetur, lumine? Si facula media nocte accenderetur, ſeipſam 47 ☜

IV. Chriſtus vt lux

&

manifeſtat: nec alia indiget luce.

& in medio huius templi ſtatueretur diceret autem illa: ego lux ſum quæ totum hoc medium illumino, tu verò contradiceres. Nequaquam tibi credo: tu enim es, quæ teipſum manifeſtas: Adferantur aliæ faces vel candelæ, quæ mihi tuam demonſtrent lucem: quantam hoc ſaperet amentiam? Etenim proprium luci eſt (teſte Apoſtolo) vt ipſa ſit, quæ reliqua imo & ſeipſam detegit, ac demonſtrat; ita vt numquam aliam requiras lucem, vt lucem videas. Perpende, quàm appoſitè Chriſtus dixerit

Luc 11. 33.

Nemo accendit lucernam &c. vt qui ingrediuntur lumen videant. Accendimus lucernam, vt id quod eſt in cubiculo, reueletur, cæterum ingredientes lucem non per aliam lucem, ſed per eam ipſam intuentur: *Lux & ſeipſam monſtrat & alia* ait D. Auguſt. lucem accendis vt veſtem, menſam, litteras, librumque conſpicias. Verum vt illam ipſam videas, quis vnquam aliam petiit accenditque lucem?

D. AVGVS. Trac. 35. in Ioan. Tom. 9.

Luce clarius probat illis Chriſtum ſe lucem clariſſimam: eo quod oculis eorum ſeipſum manifeſtarit. Iudicij redolet inopiam, illi dicere: vt alias ſibi candelas ſeu luces quibus ipſe manifeſtetur: Nam ipſe ſol, ſuppoſito quod radios vibret lucis ſplendidos, quibus quidquid in mundo eſt manifeſtat, eo ipſo ſeipſum manifeſtat, vt alia neceſſaria non ſit lux, quæ ſolem manifeſtet. Numquam aliam poſtulauit Dauid lucem, quam ſuam eandem vt illum agnoſceret in mundum

Pſal. 43. 3.

venientem: *Emitte lucem tuam & veritatem tuam.* Tuam veritatem, tuam lucem. Iſta veritas, eſt ipſa lux, ipſa etenim eſt, quæ ſeipſam manifeſtat. O perfidos ait D. Ambroſ. Iam hoc vobis familiare eſt opera videre & negare perſonam: *Suo iudicio perfidiam ſuam produnt, qui opus adſtruunt, perſonam negant.* Quid de illo diceres qui ad oculum ceraſa in arbore videret, negaret autem hanc eſſe ceraſum aliaque peteret ad credendum argumenta? Si in arbore poma pendere cernens replicares: Poma quidem video, porrò vt credam pomum arborem eſſe, alius veniat, qui mihi hoc aſſeueret, quid diceremus? Ad lucem patet quòd *Excæcauit illos malitia illorum.*

D. AMB. Lib. 5. in c. 5. Lucæ poſt init. Tom. 3.

Sa. 2. 21.

Trac. 35. in Ioan.

V. Solem multa præcurrerunt lumina, ſic & Chriſtū prophetæ.

Inſuper in hoc perpende cum D. Auguſtin. argumento ſane ſubtili, & eleganti: Quòd Dominus non minus prouidè mundo conſuluerit ſpirituali, quàm corporali: in hoc quippe ſolem ſtatuit principium, fontemque lucis: priuſquam autem hic illuceſcat, ſtellas creauit quæ luce ſua illum prædicent eiuſque annuncient exortum, præſertim ſtatuit luciferum, qui præcurreret mundoque manifeſtaret iam nunc fore ſolem oriundum: Illum ſtatuit quaſi famulum à facibus, verum poſtquam iam ſol ſeipſum manifeſtauit, non ſtellas, non luminaria, non luciferos poſuit ſolis manifeſtatiuos: quamuis enim bonū ſit teſtimonium quod de ſole perhibet lucifer, & ante eius egreſſum ſydera perhibuerunt: non ad illud tamen accedit quod de ſeipſo ſol perhibet: neque enim luciferi lux, neque ſtellarum omnium ad illam accedit lucis claritatem, qua ſeipſum ſol manifeſtat. Hæc eſt illa philoſophia qua D. Ioannes ſuum orditur & proſequitur Euangelium Vt verum Deus declararet ſolem miſit (ait D. Auguſt.) multaſque creauit ſtellas, quo tempore legis antiquæ nox durauit, Prophetas intelligo: luminaria fuerunt hi omnes qui ſolem manifeſtabant: *Huic omnes Prophetæ teſtimonium perhibent. Qui omnes prænunciauerunt de aduentu Iuſti.* Vltimam autem ex induſtria creauit lucernam immediatè antequam oriretur Ioan. videlicet Bapt. *Fuit homo miſſus à Deo &c Non erat ille lux ſed vt teſtimonium perhiberet de lumine* Ortus eſt lucifer ille & iam luce ſua in mundo præuenit huius ſolis natiuitatem: ad hoc enim lucebat, vt ſoli orituro præluceret Sic teſtatus eſt atque quod velut lucifer ipſe præcurreret & quacumq; luce fulgeret, huius ſolis virtute ac lumine præfulgeret, a quo & habent & ſuam recipiunt cætera luminaria: *De plenitudine eius nos omnes accepimus.* Legitimum fuit hoc luciferi teſtimonium: Cæterum nec hoc, nec illud, quod reliqua dederunt ſydera, Prophetæ videlicet. ad illud acceſſerunt, quod ipſe de ſe ſol perhibuit. Nempe quod mundum illuminaret vniuerſum: *Erat lux vera quæ illuminat omnem hominem* &c. Orto iam hoc ſole ſplendidius & omnium patente oculis atque aſſeuerante *Ego ſum lux mundi*: Non eſt cur ad luciferum nos conuertamus: iam enim diſparuit, nec alia inquiramus luminaria. Congruè dixit hoc illis ſæpenumero Chriſtus. Nunc quidem *Scrutamini ſcripturas in quibus &c. omnes teſtimonium perhibent de me.* Alias: *Vos miſiſtis ad Ioan. Ille erat lucerna &c. & teſtimonium perhibuit &c.* Alius eſſe non poteſt, qui teſtimonium de ſole perhibeat, quàm lucifer qui prælucet, & hoc quanto tempore ſeipſum ſol minimè manifeſtat. Tandem à corde contumaci liberet nos Dominus quod

Act. 10. 43. Act. 7. 52.

Ioan. 16.

Ioan. 16.

Ioa. 5. 30.

Ioa. 5. 53.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

non credit id quod cernit, niſi ſuæ ſit libidini
Prou. 18. conforme: *Non recipit ſtultus verba prudentiæ*
a *niſi ea dixeris, quæ verſantur in corde*: Nilominus illis ſatisfacit Chriſtus probatque, quod de ſeipſo teſtimonium perhibens, recipi debeat: eo quod ſeipſum intimius & vſque vlla erroris ſuſpicione cognoſcat, quo ſuipſius confirmat probatque diuinitatem: Quis etenim poteſt (ſi D. Chryſoſt. credimus) certiùs veriùſque de Deo quàm ipſe Deus proferre teſtimonium? D.Chr.
Deus ſibi ipſi idoneus teſtis eſt &c. Addit amplius; non ſolus ipſe de ſe teſtatur ſed & Pater cœleſtis, in quo præclara notat myſteria; Hom. 51. in Ioan. Tom. 3.
ſua nos luce cœleſti colluſtret, vt illa percipiamus & gratiæ ſuæ luce potiamur, qua perfectè illa in gloria aſſequamur Amen.

SVMMARIVM
HOMILIÆ TRIGESIMÆ QVARTÆ SEQVENTIS.

CELEBRAVIT Eccleſia mater quinque præcedentes hebdomadas;
velut vigiliam feſti illius quod hodie exorditur Dominicæ Paſ-
ſionis. Quia verò hoc de illa primò ſentiendum eſt, hanc fuiſſe
propter peccata noſtra: Hoc primum in hac feſtiuitate peragit,
demonſtrat videlicet, quòd is qui moritur, in ſe fuerit ab omni
a §. 1. peccato liberrimus. *a.* eo fine hodiernum proponit Euangelium,
quod ad quatuor puncta reuocatur. Primum oſtendit, Chriſtum qui veridicum
de ſua teſtimonium perhibet innocentia, quòd realiter nec peccatum habuerit, nec
b §. 2. habere potuerit. *b.* & ſic eſſe conueniebat. *c.* vtque illud toti mundo innoteſceret.
c §. 3. *d.* Secundò proponitur expediens fuiſſe hanc facere teſtificationem coram ſacerdo-
d §. 4. tibus & plebe ob ſex rationes. Prima, vt legi ſatisfaceret. *e.* Secunda, veritati.
e §. 5. *f.* Tertia, honori ſuo, quatenus mors eius eſſet glorioſa. *g.* Quarta, vt ius ha-
f §. 6. beret reprehendendi illos ſine replica. *h.* Quinta, vt doceret nos noſtram præ-
g §. 7. uenire mortem. *i.* Sexta, vt oſtenderet quod Rempublicam inſtitueret, vt ho-
h §. 8. mines eſſent ſancti, cuius ipſe caput erat, qui de nullo poterat peccato redar-
i §. 9.
k §. 10. 11 gui. *k.* Tertium punctum complectitur, quòd ex confirmatione ſuæ innocentiæ
Chriſtus procedat, ad malitiæ eorum comprobationem: dicenti namque illis ve-
l §. 12. ritatem, fidem noluerunt adhibere. *l.* Commune eſt hoc in mundo. *m.* Porrò
m §. 13. 14. per hoc Dominus oſtendit, illos eſſe filios diaboli. *n.* quod & ipſi confirmant,
n §. 15. 16 ipſa veritate irritati. *o.* Quartò refertur, quod ſuam Chriſtus patefecerit manſue-
o §. 17. 18 tudinem, cum manſuetudine reſpondens. *p.* ſed Deo ſupplicium remittens, & tales
p §. 19. deſerens, quia cum maxima ſe Chriſtus illis miſericordia manifeſtet, lapides arri-
q §. 20. piunt. *q.*

§. 1. *Poſt præmiſſam vigiliam orditur Eccleſia Dominicæ Paſſionis ſolemnitatem, & primò, vt illi crucem imponat, eius probat innocentiam.*

§. 2. *Non habuit Chriſtus, nec habere potuit peccatum, ob id quod Angelus puriſſimæ Virgini, eiuſque Matri declarauit.*

§. 3. *Conueniens erat vt Chriſtus nullum haberet peccatum, eſſetq; ſanguis eius ita purus, ſicut cognouit Abraham videns diem eius in ariete Sabech.*

§. 4. *Probare debebat Chriſtus ſe mundum eſſe in oculis hominum, licet mundus eſſet in oculis Dei.*

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN